

25.10.57, יוס'ר

בבוקר בא לבקרנו גנרל Baille. אחרי דברי ברכות ונימוסין

שאלתיו אם צרפת לא תצטרף במחקר האטומי והבליסטי לאחר הצהרת אייזנהאור ומקמילן בדבר שתוף פעולה במחקר אטומי. הוא סבור שישתתפו, אבל מציין שאין בכוח צרפת לבדה לעשות המחקרים הדורשים הן רב לצידוד מעבדות ולגיוס טכנולוגים, ובלי ארצ"ב לא יעשו זאת. בנוגע למצב באלג'יר הוא אופטימי. מקודם פרבו מוסלמים לשתף פעולה - בזמן האחרון נשתנה המצב, והם מוסרים ידיעות, ובשטח הצבאי סבור שהם קרובים לנצחון, אבל יש חבציה המדינית.

בשיחה השתתף גם משה ודן.

- שמעון בא אחר כך בלוויית משה לערער על ההסכם שעשינו אחסול עם אשכול בדבר נכוי 12 מיליון ל"י על חשבון 2+3 מיליוני הדולר. בעד 6 מיליון דולר שש לשלם בשעור חרשמי 10.8 מיליון ל"י, ולא 12 מיליון. נכון 1.2 מיליון נוספים יחייב קיצוצים בצבא שאין אפשרות לעשותם. שאלתי מדוע לא חגידו זאת אחסול - אמרו שלא עמדו על כך בשעת הבירור. הבטחתי לשוחח על כך עם אשכול.

- שוחחתי עם משה על רצונו לעזוב המטכל ב-1 באפריל. אמרתי לו שאיני

רואה עכשיו רמטכל אחר. צור, מאיר וחיים הם בוורים טובים, חס'ר

משה אמר שהוא רוצה ללמוד ולהשאר 401

בצבא. אינו רוצה ללכת לפעולה מדינית. עניתי שאני מחשיב מאוד רצונו ללמוד,

אבל יצטרך לדחות זאת לזמן מה. שאלתיו אם הוא סבור שאריץ בא צא בחשבון

בעתיד להיות רמטכל. אמר לי שמבחינות שיקולים צבאיים - יחאים, חסרונו -

אמביציה והתבלטות, ומפני זה הוא שוא על ידי עוזריו הקרובים בחסיבת הצנחנים

כמוסה ועוד. משגה זה יתכן יתוקן.

- בארבע הזמנות אח ספיר ואשכול. מטרה החילה לאשכול על טעות שמעון בדבר 1.2 ל"י קצוצים. אשכול רוצה לשוחח על כך עם שמעון.

אמרה להם שאני רואה צורך בשני דברים עיקריים: הקמה כלי לתכנון פיתוח לעשר השנים ולהקטנת הפער בין היצוא והיבוא, וקביעת קווי הפיתוח: בעיקר פיתוח ואכלוס הדרום והנגב; נטל באילת, העברת מרכזי הצבא ללב הנגב, איגום מי הגשמים, הזרמת כל המים האפשריים לדרום ולנגב, הרחבת המרעה, ניצול יוחר נמרץ של ים המלח והמכרות, הקמת כפרי מלאכה, והעברת תעשיות אפקדיות לישובי הנגב - ובנין שתי תעשיות בסיסיות: חימית וברזל. לשם כך עלינו למצוא מקור נוסף לכספים - וזהו "הסעיף הרביעי": נוסף על מגבית, מלווה (בונדט), כסף מכשלה אמריקה - גיוס השקעות פרטיות, גם של יחידים בארה"ב וארצות אחרות וגם של מדינות אירופה: גרמניה, צרפת, בלגיה, הולנד ועוד, וריכוז מדיניות הון למטרה זו. לשם כך יש להקים מנגנון מעובדי האוצר, כסתר ותעשייה וחקלאות ונמחלי בראשם, ואני אקח כלכלן צעיר (בלתי דוגמטי) למשרדי לכוון פעולה זו.

אשכול קצת מסימי ביחס להשקעות פרטיות, כי אין המשק רגנרצילי. ספיר פחות מסימי, אם כי הוא טוען שהפסימיות שלו עולה על זו של אשכול. הציעו לי את כוכב - עובד באוצר. אשכול הציג שאדבר עם מרק וזיו וגוטליב על צרכי המחקר האטומי ולדרוש שהוף אלמנת רוטשילד. לדעתי זה יחכן רק כשחבוא הנה. רוצים שבישיבת יום ב' הבא נדון על בעיה המים.

- בשש באו אצלי תקוע ושילוח. מאבן נתקבלה טלגרמה שהוא רוצה להציע נוסח של השובה לדלס, ומבקש לחכות בחשבוננו כי בינתיים נסע לאיזה מקום.

באטר לנטיעות מציע הקוע - כי הנטיעות יחזיקו רק אחרי 15 בנובמבר,
ונטע רק השורות הראשונות המונות מזרח, בדרום - עצי פרי, וכצטון
אבקלימטוסיס.

ואטר לחסירות אזמין למחר אח משה לברד מחו הדבר.

26.10.57

הכינוחי הבוקר ראשי פרקים לשיחה עם אנשי המגבית כמלון חטרון אח"צ.

- באחת עשרה באו אצלי ראשי משלחת המגבית המאוחדת: הרברט פרידמן,
מכס נישד (דיכרויס), פרד פורמן (רוצ'סטר), סול לוקמן (סינסינטי), סול
לויין (קליבלנד), דינאי סטון (בוסטון), מוריס ברניסטרון (נ.י.) - באו גם
אייב הרמן וטדי. מיטר שנתקרב למגבית רק בסלוט הסנים האחרונות עלאנו על
"הבחלוקה ביני ובין גולדמן" שטטיעה לרעה על המגבית. הסברתי להם עמדתי
על הציוניות שלי, על הציוניות של ציוני אמריקה ומדוע אני כוחר לתקרא סתם
יהודי - כי זה כיוחר לכולנו. ברהי גם כיוחר פרטות סאב חבטחון ובעיותיו.

- לאח"צ, בארבע וחצי באתי למלון חטרון לפגישה עם המשלחת כלה. בסטך
שעה נסימתי לחסביר להם 3 דבריס: ישראל והיהדות בעולטן הסחיחות במח"ת,
ישראל ואר"בן הקטיים וחמשימות שלנו. מונעתתי מחחלחכות שבה נחבלו דברי.
הסברתי מדוע אני תחילה יהודי ואח"כ ישראלי, כי הטרינה יצירת העם בכל